

33 (217). ԽԵԼՈՒԹ ԽՐԱՏ

Գեղացին լուծք կէնհր, հալվոր մե գընցնա մոտով:

— Խեռ ու բարաքաթ,— կըսե:

— Խեռ ու բարաքաթ վրը քու տան, պա'պե:

— Գալ տարի է՞լման կը ցանիս:

— Հա՛լբաթ, իդա արտ յրմնուց շա՛տ կիտա:

— Ձէ՛, խուրբան,— կըսե հալվոր,— էն կնիկ օր վըր յիրար
Լրեխա կը բերե, թուակազմ կէղնի ու հիվընդոտ: Ունեցի էրկու
սաղլամ, քան թե տըսվէրկու հիվանդ:

